

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. novembrī iesniedza Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – CS, Finanzamt Graz-Stadt

(Lieta C-844/19)

(2020/C 77/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzēji: CS, Finanzamt Graz-Stadt

Piedaloties: Finanzamt Judenburg Liezen, technoRent International GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai no Savienības tiesībām izriet tieši piemērojams regulējums, ar kuru nodokļa maksātājam, kuram *Finanzamt* tādā situācijā, kāda pastāv pamatlietās, nav savlaicīgi atmaksājusi pār maksāto pievienotās vērtības nodokli (PVN), ir piešķirtas tiesības uz nokavējuma procentiem, līdz ar ko tas var atsaukties uz šīm tiesībām, vērsoties *Finanzamt* vai administratīvajās tiesās, lai gan valsts tiesībās šāds procentu regulējums nav paredzēts?

Gadījumā, ja atbilde uz 1. prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša:

- 2) Vai arī tad, ja nodokļa maksātāja prasījums attiecībā uz PVN izriet no vēlāka [maksājamās] atlīdzības samazinājuma atbilstoši Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 90. panta 1. punktam, ir pieļaujams, ka procentu aprēķināšana sākas tikai pēc pienācīga laikposma, kurš ir paredzēts *Finanzamt*, lai pārlicinātos par nodokļa maksātāja izvirzīto tiesību pamatotību, beigām?
- 3) Vai no apstākļa, ka dalībvalsts tiesībās nav paredzēts nokavējuma procentu regulējums attiecībā uz PVN pār maksas novēlotu atmaksu, izriet tas, ka valsts tiesām, nosakot procentu summu, Padomes Direktīvas 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī ⁽²⁾, 27. panta 2. punkta otrajā daļā paredzētās tiesiskās sekas ir jāpiemēro arī tad, ja pamatlietas neietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2008, L 44, 23. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. novembrī iesniedza Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Vācija) – M-GmbH/Finanzamt für Körperschaften

(Lieta C-868/19)

(2020/C 77/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: M-GmbH

Atbildētāja: Finanzamt für Körperschaften

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu – PVN direktīva⁽¹⁾ – 11. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā *Umsatzsteuergesetz* [Likuma par apgrozījuma nodokli] – *UStG* – 2. panta 2. punkta 2. apakšpunktā noteiktais regulējums, ciktāl ar to personālsabiedrībai (šajā gadījumā – komandītsabiedrībai, kuras komplementārs ir SIA), kurā biedri papildus galvenajam uzņēmumam ir arī personas, kas saskaņā ar *UStG* 2. panta 2. punkta 2. apakšpunktu nav finansiāli integrētas galvenajā uzņēmumā, ir liegts būt par saistīto sabiedrību uzņēmuma kopības apgrozījuma nodokļa vajadzībām ietvaros?
- 2) Ja uz pirmo prejudiciālo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:
 - a) vai PVN direktīvas 11. panta otrā daļa, ņemot vērā samērīguma un neitralitātes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to var pamatot tāda veida personālsabiedrību, kas minētas pirmajā prejudiciālajā jautājumā, izslēgšanu no uzņēmumu kopības apgrozījuma nodokļa vajadzībām, jo saskaņā ar valsts tiesībām personālsabiedrībām attiecībā uz sabiedrības līgumu noslēgšanu un grozījumiem nav paredzēta obligāta forma un tikai mutiskas vienošanās gadījumos dažkārt var pastāvēt grūtības pierādīt saistītās sabiedrības finanšu integrācijas esamību?
 - b) Vai tas liedz piemērot PVN direktīvas 11. panta otro daļu, ja valsts likumdevējs nodomu novērst krāpšanu nodokļu jomā vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas nav precizējis jau pasākuma pieņemšanas brīdī?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 28. novembrī FV iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2019. gada 19. septembra spriedumu lietā T-27/18 RENV FV/Padome

(Lieta C-875/19 P)

(2020/C 77/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: FV (pārstāvis: É. Boigelot, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

- atcelt 2019. gada 19. septembra spriedumu lietā T-27/18 RENV un līdz ar to apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus pirmajā instancē un tāpat atcelt novērtējuma ziņojumu, kas attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju pieņemts par 2013. gadu;
- piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.